

drag fra de 1,111 Underkrifter, som findes under det nævnte Andragende. Medens jeg har troet at burde gjøre denne Bemærkning, da de Oplysninger, som jeg nævned, ere komne mig i hænde, siden Betænkningen afgaves, forandrer det dog ikke Noget med Hensyn til, at dette Andragende efter Udvalgets Mening fortjener endel Dpmærksomhed. Det maa erindres, at Befolkningen paa Den St. Thomas blev saa at sige opfordret til ved denne Afstemning og ved den i Udsigt stillede Afstaaelse til de forenede Stater at gjøre sig fortrolig med en anden fremtidig Ordning af dens offentlige Forhold, og medens det var meget tvivlsomt, om navnlig Den St. Croix kunde — i Tilfælde af Afstaaelse — vente at blive indlemmet i de forenede Staters Forsyningssystem, var der derimod al Grund til at antage, at ved Afstaaelsen vilde Verne St. Thomas, og St. Jan, opnaa en høi Grad af Selvstændighed og Selvstyrelse. Det kan næsten ikke tænkes, at en saadan Landsdel skulde komme ind under de forenede Stater, uden at den ifølge disse Staters Forsatning og Ordningen af alle de derhenhørende Forhold maatte komme i Besiddelse af en meget betydelig Grad af Selvstændighed og Selvstyrelse. En saadan Fremtid har altsaa Befolkningen maattet gjøre sig fortrolig med i 3 Aar, og det er en Selvfølge, at der dermed var hos den opstaaet andre Dnster og andre Anskuelser, end den tidligere havde næret, og ligeoverfor disse Dnster, som altsaa ere fuldstændig berettigede, da de ere fremkomne under Forhold, som vi have været belagte i at fremkalde, tror Udvalget, at Ytringen af en Misstemning fra en saa stor Del af Befolkningen, som det her ialfald gjælder, har sin Betydning og fortjener Regjeringens alvorlige Dpmærksomhed. I Henhold til, hvad der er oplyst i Betænkningen, det nemlig, at de Begivenheder, som jeg nævned, have fremkaldt en politisk Stræben paa Den St. Thomas, hvortil der ikke har været samme Anledning, og som derfor heller ikke i samme Grad har fundet Sted paa Den St. Croix, og i Betragtning af disse Ders Forskjellighed i det Hæle, har Udvalget tilladt sig at rette den Anbefaling til Regjeringen, at den vilde tage

under Overveelse, om ikke de to Samfund, St. Croix paa den ene og St. Thomas med St. Jan paa den anden Side, burde have hver sin selvstændige politiske Udvikling. Da der forestaar en Revision af Kolonialloven, vil der, hvis Regjeringen finder sig foranlediget til at tiltæde denne Tanke, være en god Leilighed til at ordne Forholdet netop med Hensyn til den her paa pegede væsentlige Forskjel mellem Forholdene paa de to Der. Det nævnte Andragende fra 1,111 Indvaanere paa St. Thomas og St. Jan, har været i mine Hænder, inden det naaede Regjeringen, og jeg tror derfor at turde med et Par Ord berøre min personlige Stilling til denne Sag. Andragendet har været Gjenstand for en allervoieste Resolution og findes meddelt i Ministerialtidende for 1871 Nr. 3, hvor det hedder: „I gjennem hans Excellence Generalleutenant Raasløff er der til Hans Majestæt Kongen af endel Indvaanere paa St. Thomas blevet indgivet et paa Engelsk affattet allerunderdanigst Andragende, dateret den 11te Juli 1870, der i Oversættelse er saalydende“, hvorpaa Andragendet meddeles. Jeg betvivler ikke, at disse af mig fremhævede Udtryk ere fuldstændig korrekte, men de kunne misforstaas, og jeg har Grund til at antage, at de ere blevne misforstaaede. Derfor tillader jeg mig med et Par Ord at oplyse, hvorledes jeg har forholdt mig ved denne Leilighed. Ved Hjemkomsten fra en Reise foresandt jeg en Skrivelse fra 12 ansete Mænd paa St. Thomas, med hvilke jeg forresten ikke er personlig bekjendt, men hvis Navne jeg har noget Kjendskab til. Ved denne Skrivelse fremsendte de det nævnte allerunderdanigste Andragende med Anmodning om, at jeg vilde forelægge det for Hans Majestæt Kongen; Der var ikke i Affattelsen af Andragendet Noget, som kunde gjøre mig betænkelig ved at opfylde dette Dnsse. Andragerne havde ikke ladet det mangle paa den skyldige Verbodighed ligeoverfor Hs. Majestæt Kongen; men da Andragendet havde en politisk Karakter, da det aabenbart er Udtrykket for en Stemning, og da det tilbels ogsaa, om end paa en ubestemt Maade, antyder, at der er Forhold tilstede med hvilke Andragerne ere